

vi ikke kunde gaa med til. Vi forpligtede os til, naar Lejlighed gaves, at virke for Kvinders Valgret; men det var i Virkeligheden ikke noget nyt for Foreningen.

Frk. Hjorth udtalte, at selv om vi ikke kunde dele Meninger i alle Tilfælde, saa kunde vi lære af hinanden, og da begge Foreninger vilde „Fremvækst i Kvindernes Stilling“, saa kunde vi rolig slutte os sammen.

I den følgende Forhandling deltog Fru Norrie, født Harbou, og Fru Nienstedt, der begge anbefalede Sammenslutningen.

Fru Norrie hævdede, at én stor Forening var bedre end flere mindre, ogsaa i økonomisk Henseende.

Fru Nienstedt henviste til sit Moderland England, hvor Kvinderne havde opnaaet store Rettigheder; dem havde de opnaaet ved stadig at fordre „politisk Valgret“. Denne Fordring havde de ikke faaet opfyldt; men man havde søgt at tilfredsstille dem ved at tilstaa dem andre Rettigheder.

Hr. Assistent Monrad mente ikke, at Tidspunktet nu var kommet til at skrive Valgretten paa Fanen; skønt han var overbevist om, at Tiden for fuld Ligeberettigelse for Loven for Mand og Kvinde vilde komme.

Fru Jutta Møller udtalte sig i samme Retning; hun frygtede for, at vi vilde støde mange af Foreningens gamle Medlemmer bort.

Hr. Bibliotekar Elberling og Hr. Højesteretssagfører Høgsbro oplyste om, at for 11 Aar siden førtes den samme Forhandling, da § 1 blev vedtagen, saaledes som den nu foreligger. Den Gang traadte mange ud, fordi Formaalet ikke var udtalt skarpere.

Da imidlertid ingen Modstand har rejst sig mod den ny § 2, er det et Vidnesbyrd om, at man ikke behøver at frygte for at støde nogen; der er i de forløbne Aar foregaaet en Forandring, der viser sig som et Fremskridt.

Ved Afstemningen vedtoges den ny Lovparagraf med stor Majoritet, dog med det Forbehold, at dens Ikrafttræden er betinget af, at den paataenkte Sammenslutning med Kvindevalgretsforeningen bliver til Virkelighed.

Kvindelig Valgretsforening holdt den 1. Marts sin Generalforsamling; det vedtoges at opløse Foreningen og lade dens Aktiver og Passiver overgaa til „Dansk Kvindesamfund“. Dens Medlemmer betragtes som indgaaede, dog efter hver enkeltis fri Vilje, i „Dansk Kvindesamfund“s Københavns Kreds, i hvis Love den ovenomtalte Forandring af § 2 altsaa finder Sted. Sammenslutningen af de to Foreninger kan altsaa betragtes som fuldbyrdet, forhaabentlig til gensidig Tilfredshed og til Gavn for den Sag, hvis Vel ligger begge Foreninger paa Hjerte.
